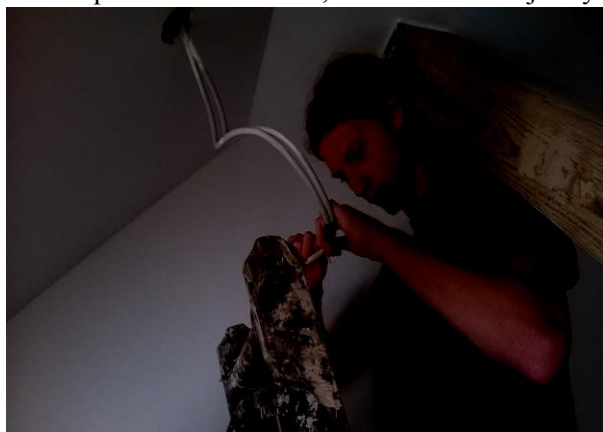

Jan Vašíček – stáž v Německu

Byl jsem na stáži v Berlíně hlavním městě Německa.

Na stáž jsem se dostal díky mé škole jejíž název je Střední průmyslová škola strojní a elektrotechnická a Vyšší odborná. Sídlí v Liberci. Také jsem se do Berlína podíval díky programu Leonardo da Vinci.

Pracoval jsem ve společnosti NIKE Polnische Unternehmenschaft e. Zde jsem zapojoval a předělával osvětlení. Tahal internetový kabel, přidělával kabely ke stěně nebo zadělával do lišt. Samotná společnost ale s elektrotechnikou neměla nic společného, jedná se o společnost, která je složená z podnikatelů. Pořádají různé projekty, jako jsou třeba výstavy. Jedná se o Polskou společnost, která se také zaměřuje na sloučení Polské komunity v Německu. My jsme dělali práce které oni potřebovali. Třeba osvětlení v koupelně, kterou rekonstruovali. Z hlediska práce jsem se nenaučil nic nového, osvětlení jsem už zapojovat uměl z toho důvodu, že jsem to už dělal doma. Od společnosti jsme se taky nic nového nenaučili, protože lidé co nám zadávali práci elektrotechnice nerozuměli. Do skutečné firmy jsme se nedostali kvůli nedostačující úrovni naší němčiny. Oni byli ve skluzu a potřebovali někoho, komu to mohou jen rychle vysvětlit.

Ale z jazykové stránky mi to pomohlo, když jsme se museli domlouvat na našich pracovních úkolech. Na jejich provedení a případech kdy to nešlo, tak jak to udělat jinak. Bohužel jinak jsem v práci vůbec nemluvil, protože jsme dostali práci a dělali ji sami na jiném místě než ostatní. Rozšířil jsem si také svojí slovní zásobu. Také to, že kolem vás mluví všichni německy, vám pomůže srovnat se s nářečím.

Ubytování jsme měli naprosto skvělé, bydleli jsme s paní v jednom bytě, kde jsme měli samostatný pokoj, kde jsme bydleli ve dvou. Paní byla moc milá a ochotná, nic nám nezakázala. Dokonce jsme s ní koukali na úterní utkání Brazílie proti Německu.

Stravování jsme měli jinak než naši kolegové v Irsku a Anglii. My jsme neměli polopenzi, dostali jsme Eura na ruku, které byli určené jen pro jídlo. Snídaně, obědy i večere. Ostatní jako MHD, ubytování, nebo cestu jsme měli uhrazenou předem. To vše jsme samozřejmě měli hrazené z grantu.

Na stáž jsme se připravovali celý rok. Chodili jsme na pravidelné kurzy, které byli nad rámec vyučování.

Učili jsme se zde věci ohledně mluvení v práci, nebo třeba návštěvu lékaře. Více jsme tam mluvili, než psali. Také jsme si řekli něco o Berlíně.

O svém volném čase jsme to využili. První týden s námi byla paní učitelka, která nám pomáhala a pořádala výlety k památkám, jako jsou: Brandenburská brána, Říšský sněm nebo třeba Checkpoint Charlie. Byli jsme pořád ve městě. Zašli jsme do kina a já byl i na koncertě.

Sice co se praxe týče, jsem se moc nového nenaučil, ale jsme velice rád, že jsem jel. Byl to skvělý zážitek. Poznal jsem nové lidi viděl Berlín a naučil se žít na vlastní noze.

